

[Hans Knudsen.]

den højtærede finansminister i principperne, men jeg er også glad for, at der i forslaget er taget meget vidtgående hensyn til de mennesker, der har børn under uddannelse. Forsørgerpligten er i almindelighed begrænset til børn under 18 år; men hvis børnene er under uddannelse, kan der ses bort fra denne aldersgrænse. Jeg synes, det er helt rigtigt. Om afgørelserne så skal lægges helt op til amtsskatterådene eller det kan ordnes på en noget smidigere måde, bliver en af de ting, vi i udvalget kan se på og eventuelt forhandle med den højtærede finansminister om.

Jeg har beskæftiget mig ret indgående med dette forsørgerespørgsmål, fordi jeg mener, det er et af de mest betydningsfulde i lovforslaget; men der er naturligvis også andre enkeltheder i det omfattende forslag, der bør omtales. Må jeg sige om nedslagsbestemmelserne for de gamle, at jeg for mit vedkommende nærere store betænkeligheder — jeg ved, det samme gjaldt den højtærede finansminister — da vi for et par år siden forhøjede maksimalindkomstbeløbene, idet vi gav nedslag til folk, der havde helt op til 10 000—11 000—12 000 kr. i skattepligtig indtægt, medens vi samtidig nedsatte nedslagsbeløbet til halvdelen. Det var efter min mening dengang et lidt dristigt eksperiment, fordi vi måtte regne med, at vi med det nye system for nedslag ikke kunne blive stående ved en grænse på omkring 12 000 kr. Der var vel ingen, der ønskede at gå højere med denne grænse; men når der kun blev givet halvt nedslag imod det fulde nedslag før, måtte grænserne efterhånden forhøjes, ikke af hensyn til dem, der lå oppe i nærheden af disse grænser, men af hensyn bl. a. til dem, som kun havde en meget beskeden indtægt ved siden af deres folkepension. Jeg havde ærlig talt frygtet, at man af hensyn til de sidstnævnte måtte helt op til indtægtsgrænser på omkring 13 000 kr., og jeg er fuldt klar over, at det ville fremkalde berettiget indsigelse, fordi det indeholdt en urimelig forskelsbehandling over for andre skatteydere med lavere indkomster. Jeg er derfor yderst tilfreds med, at den højtærede finansminister har opgivet at fortsætte ad denne vej og nu går tilbage til de gamle nedslagsregler, idet indtægtsgrænsen sættes

ned til 7 600 kr. i landkommunerne, 8 200 kr. i købstæderne og 8 800 i hovedstadsområdet og der så til gengæld gives fuldt fradrag for det beløb, hvormed indkomsten ligger under disse grænser, dog naturligvis med hensyntagen til de sædvanlige maksimale nedslagsbeløb. Jeg håber, at vi kan blive enige om denne tilbagevenden til de gamle nedslagsregler under udvalgsarbejdet.

Hvad angår de øvrige ændringer i forhold til den gældende lov, kan jeg tiltræde dem alle uden kommentarer. Det gælder ikke mindst de nye regler for skattepligtens indtræden og ophør, hvorefter skattepligten fremtidig indtræder ved begyndelsen af det følgende kvartal efter tilflytning og ikke som nu ved det begyndende halvår, ligesom skattepligten kun skal vedvare kvartalet ud og ikke året ud i de tilfælde, hvor der er tale om emigration.

Også de nye regler for beskatning med engangsskat for visse indkomster, der tidligere har været lagt oven på den normale indkomst, finder jeg gode og rimelige. Når vi får dem, bliver skatten da ens og ikke afhængig af, hvad man i øvrigt har haft i indtægt. Jeg takker ministeren for den kulance, han netop i denne forbindelse udviser over for de skatteydere, som får gratialer eller andre engangsydelser, ved at foreslå, at man ikke alene går over til en 30 pct.s fast beskatning af sådanne engangsindtægter, men også at der skal ske fritagelse for beløb op til 1 000 kr.

Må jeg i øvrigt med hensyn til alle disse enkeltheder nøjes med at give tilslutning til det foreliggende lovforslag og tilsige den højtærede minister en velvillig forhandling om dets mange enkeltheder og forhåbentlig også en nogenlunde hurtig behandling i det kommende udvalg.

Foged: Det foreliggende forslag til ligningslov er mere omfattende end tidligere tilsvarende forslag. Man kan vel næsten kalde det en lille skattereform, og finansministeren bemærker da også i sin fremsættelse, at vi hermed betræder nye veje for at nå videre frem med vor skattelovgivning. Der har jo været fremsat adskillige skattereformforslag, men hver gang er arbejdet blevet så omfattende, at det overhovedet ikke har været muligt at nå til noget endeligt resultat. Når ministeren nu i